

— начало на бждещъ селски народен университетъ.

9-и февруарий т. г. бѣ сѣщински празникъ за селото. Вечерта при стечение на голѣмъ брой слушатели курсътъ бѣ откритъ съ подходяща вѣжпителна речъ отъ председателя на читалището, енергичния директоръ на основното народно училище, г-нъ В. Черневъ.

Държани бѣха 15 народни четения и сказки по общо-просвѣтни въпроси и 16 специални лекции.

*

1. Г-нъ В. Черневъ, държа сказка на тема: „Голѣмата нужда отъ просвѣта на нашия селянинъ и селянка“.

2. Интелигентниятъ земеделецъ въ селото, г-нъ К. Демиревъ, чете: „Модернизирание на земедѣлието“.

3. Учителътъ при първоначалното училище, г. Ю. Бояджиевъ, държа сказка: „Народниятъ езикъ, читалищата и ползуването отъ тѣхъ при самообразованието“.

4. Околийскиятъ агрономъ, г-нъ Хр. Киряковъ, говори по въпроса: „Коя отрасль отъ земедѣлието ще подпомогне за икономическото подобрене на селянина“.

5. Пунктовиятъ околийски лѣкаръ, г-жа Егорова, говори на тема: „Инфлуенция, съвети за лѣкуването и предпазване отъ нея“.

6. Учителътъ отъ първоначалното училище, г-нъ Хр. Г. Ши-

паковъ, чете: „Селскитѣ университети въ Дания“.

7. Учителката при мѣстната прогимназия, г-ца М. Ангелова, чете: „Алкохолътъ и вредата отъ него“.

8. Околийскиятъ училищенъ инспекторъ говори по въпроса: „Вредното действие на спиртнитѣ питиета върху човѣшкия организъмъ“.

9. Чиновникътъ по кооперирането при Варненската Окр. Пост. Комисия, Ив. П. Бамбовъ, говори: „За кооперативното дѣло въ България и нуждата отъ основаване кооперации“.

10. Ветеринарниятъ лѣкаръ, г. Д-ръ Д. Несторовъ, държа сказка: „Болестта метилъ, развитие то и лѣкуването ѝ“. (Демонстрира съ свѣтливи картини).

11. Помощникъ инспекторътъ при дружеството „Българска захаръ“ съ седалище въ гр. Плѣвенъ, г-нъ П. Нековъ, говори:

„Дружеството - кооперация „Българска захаръ“, нейното развитие и ползата за селянитѣ отъ нея“.

Отъ 24. II до 15. III държани бѣха лекции по геометрия, аритметика и познания по устройството на човѣшкото тѣло.

Учителитѣ ни работѣха съ съревнувание и изнесоха това добро дѣло до край. — Тѣ не измѣниха на завета на старитѣ си другари.

Какъ се радваха и съ какъвъ живъ интересъ слушаха селяни и селянки, стари и млади! Учи-